

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolaev Ghenadie,

Judecători – Timofti Vladimir, Moraru Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatelor Chiriac Natalia și Burdina Iulia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2014, în cauza penală privindu-le pe

Chiriac Natalia Ștefan, născută la 31 octombrie 1979, originară și domiciliată în mun. Chișinău, str. N. H. Costin, nr. 63/1, ap. 30;

Burdina Iulia Ilie, născută la 24 iulie 1963, originară și domiciliată în s. Onișcani, r-nul Călărași;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 08.10.2012 – 19.06.2013 (prima instanță)
2. 19.06.2013-17.04.2014 (instanța de apel)
3. 17.07.2014–08.10.2014 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 19 iunie 2013, Chiriac Natalia Ștefan și Burdina Iulia Ilie au fost condamnate în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de a câte 1500 unități convenționale, ceea ce constituie 30 000 lei, fiecare.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că Chiriac Natalia, în perioada de timp începând cu 11 iunie 2012, având calitatea procesuală de parte vătămată pe cauza penală nr. 2011031796, urmărirea penală a căreia a fost pornită de către procuratura sectorului Buiucani, mun. Chișinău în privința cet. Caciurca Victor în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și care se afla la Curtea Supremă de Justiție în vederea examinării cererii de strămutare a cauzei penale date, acționând cu o intenție unică, de comun acord cu cet. Iulia Burdina, și susținând că au influență asupra unui procuror din cadrul Procuraturii sectorului Buiucani mun. Chișinău pentru a-l face să îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcțiilor sale, legate de recalificarea acțiunilor inculpatului Caciurca Victor din art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal în art. 190 alin. (1) Cod penal, fapt care ar face posibilă împăcarea părților și încetarea procesului penal, fie încetarea procesului penal în ședința de judecată cu atragerea lui Caciurca V. la răspundere contravențională, precum și susținând, că au influență asupra unui procuror din cadrul Procuraturii Generale pentru a-l face să îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcțiilor sale, legate de susținerea admiterii cererii de strămutare a cauzei

penale nr. 2011031796 din Judecătoria mun. Bălți la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, depusă de către Chiriac Natalia la Curtea Supremă de Justiție, au pretins personal 3200 euro (care conform cursului oficial al BNM constituiau 48320 lei) pentru sine, de la Victor Caciurca, bani pe care i-au primit de la ultimul la 14 iunie 2012 în jurul orei 15:30 în incinta Spitalului municipal Bălți, fiind reținute în flagrant delict.

2.1. Tot prin aceeași sentință, s-a constatat, că Burdina Iulia, în perioada de timp, începând cu 11 iunie 2012, acționând cu o intenție unică, de comun acord cu cet. Chiriac Natalia - parte vătămată pe cauza penală nr. 2011031796, urmărirea penală a căreia a fost pornită de către Procuratura sectorului Buiucani, mun. Chișinău în privința cet. Caciurca Victor în baza art. 190 alin. (2) lit.c) Cod penal și care, la 14 iunie 2012 se afla la Curtea Supremă de Justiție, în vederea examinării cererii de strămutare a cauzei penale date, susținând, că au influență asupra unui procuror din cadrul Procuraturii sectorului Buiucani, mun. Chișinău, pentru a-l face să îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcțiilor sale, legate de recalificarea acțiunilor inculpatului Victor Caciurca din art. 190 alin. (2) lit.c) Cod penal în art. 190 alin. (1) Cod penal, fapt, care ar face posibilă împăcarea părților și încetarea procesului penal în ședința de judecată, cu tragerea lui Caciurca V. la răspunderea contravențională, precum și susținând, că au influență asupra unui procuror din cadrul Procuraturii Generale, pentru a-l face să îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcției sale, legate de susținerea admiterii cererii de strămutare a cauzei penale nr. 2011031796 din Judecătoria mun. Bălți la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, depusă de către Chiriac Natalia la Curtea Supremă de Justiție, au pretins personal 3200 euro (care conform cursului oficial al BNM constituiau 48320 lei) pentru sine, de la Caciurca Victor, bani pe care i-au primit de la ultimul la 14 iunie 2012, în jurul orei 15:30, în incinta Spitalului municipal Bălți, fiind reținute în flagrant delict.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatelor Chiriac Natalia și Burdina Iulia, prin care a soliciat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că faptele lor nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate. De asemenea, a indicat că în cadrul cercetărilor judecătorești nu au fost administrate probe, care ar proba cu certitudine vinovăția inculpatelor în faptele incriminate, ceea ce, urma să se finalizeze cu o soluție de achitare a lor. La fel, s-a indicat încălcarea dreptului la un proces echitabil al inculpatelor din motiv că Caciurca V. împreună cu colaboratorii organelor de drept au organizat o provocare a inculpatelor, prin care le-au determinat la comiterea infracțiunii.

Totodată, a fost criticată încheierea Judecătoriei mun. Bălți din 13 iunie 2012 privind autorizarea efectuării unor acțiuni de urmărire penală, odată ce aceasta nu corespundea criteriilor stabilite de art. 6 din CEDO prin faptul unei motivări insuficiente asupra necesității efectuării acțiunilor procesuale autorizate, ceea ce la rândul său urma să conducă la recunoașterea nulității probelor obținute în baza acestor acțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2014, apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Chiriac Natalia și Burdina Iulia au fost condamnate în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, la amendă în mărime de a câte 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10 000 lei, fiecare.

În motivarea soluției adosate instanța de apel a reținut, că la examinarea cauzei în

fond, instanța a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele propuse sub toate aspectele, verificându-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coraborării lor și întemeiat a conchis asupra vinovăției inculpatelor în comiterea faptele incriminate.

S-a mai statuat asupra lipsei cărorva încălcări privind respectarea criteriilor stipulate de art. art. 6 și 8 din CEDO. În acest sens instanța de apel a menționat că art. 6 §1 din CEDO obligă instanțele să își motiveze hotărârile lor, dar aceasta nu poate fi înțeleasă că instanța este obligată să răspundă detaliat la fiecare argument. Totodată, obligația de motivare poate varia în funcție de esența fiecărei cauze în parte.

Reieșind din aceste concluzii, s-a apreciat faptul că la emiterea încheierii sus vizate nu s-au comis abateri de la cerințele art. 6 CEDO, deoarece prin aceasta nu s-a rezolvat fondul cauzei, ce ar fi necesitat o motivare detaliată a circumstanțelor de fapt și de drept, ci s-a dispus autorizarea acțiunilor de urmărire penală și măsurilor operative de investigație, motivarea fiind efectuată în aspectul respectării de către organul de urmărire penală a normelor de procedură penală la efectuarea acestor acțiuni de urmărire penală și drepturilor garantate de Constituție a celor vizați în încheiere. Din acest motiv nu au fost susținute opiniile apărării privind necesitatea recunoașterii nulității probelor dobândite prin acțiunile procesuale autorizate.

Totodată, instanța de apel a statuat ca neîntemeiată soluția instanței de fond în latura individualizării pedepsei, considerând că la adoptarea acesteia nu a fost acordată deplină eficiență prevederilor de la art. art. 61 și 75 Cod penal, considerând necesar aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, din motiv că ambele au la întreținere câte doi copii minori, dintre care și bolnavi și invalizi, precum și părinți în etate și bolnavi.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatelor Chiriac Natalia și Burdina Iulia, prin care, indicându-se temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatelor, din motiv că nu există faptul infracțiunii și în acțiunile acestora nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate.

În motivarea recursului său, avocatul reproduce argumentele prezentate în cererea de apel, criticând sentința și indicând că în cadrul cercetărilor judecătorești nu au fost administrate probe care ar proba cu certitudine vinovăția inculpatelor în faptele incriminate, ceea ce urmează să conducă la o soluție de achitare a lor. La fel, se indică încălcarea dreptului la un proces echitabil al inculpatelor, din motiv că Caciurca V. împreună cu colaboratorii organelor de drept au organizat o provocare a inculpatelor, prin care le-au determinat la comiterea infracțiunii.

La fel, recurentul critică încheierea Judecătoriei Bălți din 13 iunie 2012 privind autorizarea efectuării unor acțiuni de urmărire penală, odată ce aceasta nu corespunde criteriilor stabilite de art. 6 și 8 din CEDO prin faptul unei motivări insuficiente asupra necesității efectuării acțiunilor procesuale autorizate, ceea ce la rândul său trebuie să conducă la recunoașterea nulității probelor obținute în baza acestor acțiuni.

6. Examinând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră, că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat

recursul ordinar la 13 iunie 2014 împotriva deciziei instanței de apel din 17 aprilie 2014, pronunțată în ședința publică pe 14 mai 2014, în termen.

Instanța de recurs ordinar verifică legalitatea hotărîrilor atacate în limitele motivelor invocate de recurent în baza temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, iar dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor nu constituie o eroare de drept și nu poate servi drept temei pentru casarea hotărîrii legal adoptate de către instanțele judecătorești.

Din conținutul recursului rezultă, că recurentul indică temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii – temeiuri care nu și-au găsit confirmarea în speța dată.

Colegiul constată, că lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că decizia adoptată cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

De asemenea, Colegiul reține că în recursul declarat este criticată aprecierea de către instanța de apel a probelor administrate pe caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor cînd instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare.

Totodată, Colegiul penal menționează, că sub aspectul situației „neîntrunire a elementelor infracțiunii” se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, obiectul infracțiunii, sau legătura causală între acțiune și consecință).

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatelor Chiriac Natalia, Burdina Iulia privind săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, să fie întemeiată și legală, fiind bazată pe probele legal administrate de către prima instanță și cercetate suplimentar în instanța de apel, și anume: declarațiile martorului Caciurca Victor, procesele-verbale de efectuare a interceptății și înregistrării convorbirii din 14.06.2012 dintre Caciurca V., Chiriac N. și Burdina I., stenogramele acestora și procesele-verbale de apreciere a informațiilor, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14.06.2012, copia proceselor-verbale ale ședinței de judecată din 01

și 06 iunie 2012 pe cauza penală în privința lui Caciurca Victor în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal. Mai mult, Chiriac Natalia, fiind audiată, în calitate de bănuită la data de 14.06.2012, în prezența avocatului Revenco E., a declarat, că „...în discuția cu Caciurca Victor, care a ținut un timp îndelungat, eu i-am zis lui, că se va clarifica întrebarea cu examinarea dosarului. Astfel, eu i-am zis, că eu am cunoscuți în organele procuraturii, la care am posibilitate de a rezolva întrebarea lui cu dosarul penal, pentru a fi atras la răspundere administrativă și a nu mai fi atras la o răspundere penală. De asemenea eu i-am spus, că se va clarifica întrebarea cu recalificarea de la aliniatul doi la aliniatul unu pe dosarul în privința lui”. Acestor declarații, Colegiul penal enunță, că instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, statuînd că „...însăși Chiriac N. a recunoscut, că are influență asupra procurorului și banii transmiși vor fi folosiți pentru a-i schimba încadrarea juridică a faptelor lui și a-i ușura răspunderea”. La fel, instanța de recurs menționează, că instanțele de judecată just au considerat veridice, pertinente, concludente și utile declarațiile date de către martorul Caciurca Victor atât în cadrul ședinței instanței de apel, cât și a primei instanțe, deoarece ele coroborează și se completează cu ansamblul de probe.

Totodată, instanța de recurs menționează în special, că consideră neîntemeiat argumentul recurentului, precum că încheierea Judecătorei Bălți din 13 iunie 2012 privind autorizarea efectuării unor acțiuni de urmărire penală nu corespunde criteriilor stabilite de art. 6 și 8 din CEDO prin faptul unei motivări insuficiente asupra necesității efectuării acțiunilor procesuale autorizate, ceea ce la rîndul său trebuie să conducă la recunoașterea nulității probelor obținute în baza acestor acțiuni, din motiv că acest argument a fost invocat și în cererea de apel declarată de apărare, asupra căruia instanța de apel s-a expus detaliat, relatînd, „că dacă instanța națională nu motivează argumentat poziția sa în hotărârea, pe care o adoptă, aceasta riscă să dea naștere unor îndoieli cu privire la eficacitatea examinării cauzei. Curtea reiterează, deasemenea că articolul 6 & 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile lor, **dar nu poate fi înțeleasă că aceasta este obligată să răspundă detaliat la fiecare argument. Însă această obligație de motivare poate varia în funcție de esența fiecărei cauze în parte.**

Așadar, reeșind din aceste prevederi legale, instanța de apel consideră, că instanța de fond, la emiterea încheierii din 13.06.2012, n-a comis abateri de la cerințele art. 6 CEDO, așa cum se pretinde de partea apărării, or, prin această încheiere nu s-a rezolvat fondul cauzei, ce ar fi necesitat o motivare detaliată a circumstanțelor de fapt și de drept, ci s-a dispus autorizarea acțiunilor de urmărire penală și măsurilor operative de investigații, motivarea fiind în aspectul respectării de către organul de urmărire penală a normelor de procedură penală la efectuarea acestor acțiuni de urmărire penale și drepturilor, garantate de Constituție a celor vizați în încheiere. Afirmația părții apărării, că prin acțiunile de urmărire penală, ce au fost autorizate prin încheierea nominalizată, s-ar fi încălcat prevederile art. 8 a CEDO, este pur declarativă, nefiind adus nici un argument de ingerință ilegală în viața privată a lui Chiriac N. și Burdina I. Prin urmare, susținerile apărării la acest compartiment, nu se confirmă obiectiv prin nimic, susținerile respective fiind doar declarative”.

Urmează a fi reținut drept neîntemeiat și argumentul recurentului referitor la faptul că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil al inculpatelor, din motiv că Caciurca V. împreună cu colaboratorii organelor de drept au organizat o provocare a

inculpatelor, prin care le-au determinat la comiterea infracțiunii, fiindcă ipoteza de „provocare a inculpatelor” trebuie să fie posibilă și credibilă, nu doar o afirmație, o pretinsă provocare ce pare irealizabilă sau este absurdă, imposibil de a exista și de a avea efect.

Colegiul penal constată, că motivul provocării infracțiunii nu și-a găsit confirmarea, fiindcă la baza hotărîrilor de condamnare pe art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, care este o infracțiune împotriva corupției, au fost puse ca probe decisive însuși declarațiile inculpatelor din cadrul procesului penal (f.d. 41); descifrările convorbirilor telefonice (f.d. 48-58), unde ele au recunoscut că cunosc persoane influente din organele de drept și prin ele pot influența soluțiile adoptate pe învinuirea lui Caciurca V., ceea ce nu poate fi neglijat, căci anume aceste acțiuni sunt cuprinse de dispoziția art. 326 Cod penal.

Reieșind din cele enunțate, instanța de recurs, conchide că temeiurile indicate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul rejudecării hotărîrii judecătorești și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatelor Chiriac Natalia și Burdina Iulia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2014, în cauza penală privindu-le pe **Chiriac Natalia Ștefan și Burdina Iulia Ilie**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 21 octombrie 2014.

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecători

Timofti Vladimir

Moraru Petru